

[Aksel Larsen.]

repræsentationstillæg, bevilget af den myndighed, som hidtil har været ene om at revidere politikassernes regnskaber, nemlig justitsministeriet eller justitsministeriets embedsmænd?

Jeg er ganske enig med forslagsstillerne i, at hverken plakaten af 1819 eller kancelliskrivelsens eller justitsministeriets cirkulærer er tilstrækkeligt som begrundelse for den bevilling af et repræsentationstillæg på 6.000 kr. til departementschefen, som den højtærede justitsminister har foretaget, og som han her naturligvis tager det fulde ansvar for.

Jeg må erindre den højtærede justitsminister om, at det af hans egen redegørelse fremgår, at da der, jeg tror, det var i 1950, blev bevilget et repræsentationstillæg på 3.000 kr. til en departementschef i justitsministeriet, havde man i forvejen indhentet finansministeriets udtalelse om det. Da den pågældende departementschef afgik, bortfaldt dette repræsentationstillæg, og der gik en række år, hvor ingen departementschef i justitsministeriet fik repræsentationstillæg bevilget af justitsministeren af politikassernes midler. Man må stille spørgsmålet: hvor kan det være, at den højtærede justitsminister, da han skønnede det rimeligt at yde departementschefen et repræsentationstillæg på 6.000 kr., ikke først forhandlede med finansministeriet og søgte finansministeriets udtalelse om sagen? Det havde været det rigtige. Ja, efter min mening burde man vel også have ladet sagen gå i finansudvalget, men der var i hvert fald præcedens for, at sådan noget kun kunne ydes, når man havde været hos finansministeren med det, og det har den højtærede justitsminister ikke været.

Derfor synes jeg, ligesom det ærede medlem hr. Thisted Knudsen synes, at den højtærede justitsminister burde være stået op her i salen og have erkendt, at her havde han formodentlig begået en fejl. Det er muligt, at han havde en vis formel kompetence, fordi ingen har sørget for, at disse

politikasser kom under betryggende kontrol og revision, men på den anden side ligger det dog i hvert fald på grænsen af, hvad der måtte være tilladeligt. Det turde være indlysende, at man ikke kan have forhold, hvor den bevilgende og den kontrollerende og reviderende myndighed er det samme ministerium, de samme embedsmænd, den samme minister, og vi må have gjort en ende på dette. Men jeg tillader mig ganske vist at spørge i al almindelighed, om vi her står over for et isoleret tilfælde. Er det kun i justitsministeriet, der hersker sådanne forhold? Er det kun vedrørende politikasserne, vi kan støde på sådanne forhold, eller findes der andre steder i statsadministrationen lignende kasser eller midler, som der disponeres over på lignende måde, således at den disponerende, den bevilgende myndighed også er den reviderende myndighed? Jeg ved ikke, om det er tilfældet. Jeg stiller kun spørgsmålet. Jeg synes i hvert fald, at vi må have klarhed over dette her, så vi ikke om nogle år muligvis skal støde på et lignende forhold under et helt andet ministerium eller et helt andet departement.

Ja, det kan sådan set kun tilfredsstille mig, at ordføreren for forslagsstillerne gør opmærksom på, at det, de er ude på her, ikke er at lave ministerstorm, men at få orden tilvejebragt. Jeg synes heller ikke, en ministerstorm ville være på sin plads i dette tilfælde, selv om det må siges rent og åbent til den højtærede justitsminister, at de begrundelser, han har givet for sine dispositioner, ikke forekommer os holdbare. Så kan det måske tjene til undskyldning, at tidligere justitsministre har disponeret noget i samme retning, men det kan i hvert fald ikke fortsætte.

Jeg fatter i øvrigt ikke, at den højtærede justitsminister i spørgetiden forleden først kom med én begrundelse, nemlig en henvisning til en skrivelse, der var sendt til revisionsdepartementet, og senere med to andre begrundelser, nemlig henvisninger til en plakat og til en kancelliskrivelse.